

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta „ 6—
četrt leta „ 3—
na mesec „ 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vln. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročilne se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta „ 9—
četrt leta „ 4-50
na mesec „ 1-60

Za inozemstvo celo leto „ 28—
Upravišтво: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Shod čeških socijalnih demokratov.

Praga, 27. septembra. V nedeljo je bil tu shod čeških socijalnih demokratov, katerega se je udeležilo 108 delegatov. Poslanec Nemeček je poročal o kodanjskem socijalnodemokratskem kongresu. Na tem shodu je bila sprejeta resolucija, v kateri se poudarja, da potrebujete obe največji frakciji avstrijskih socijalnih demokratov, torej nemški in češki socijalni demokrati, jako stroge in globoke segajoče reforme. Dosedanje razmerje med socijalnimi demokrati so nevdržljive. Resolucija se obrača tudi proti kodanjskemu sklepu, ki pomenja umešavanje v notranje zadeve avstrijskih socijalnih demokratov, in obenem konstatira, da so bili češki socijalni demokrati vedno za spravo z nemškimi sodrugji, da pa je trdovratnost nemških socijalnih demokratov dosedaj to spravo preprečila.

Volilni boj med nemškimi nacionalci in nemškimi socijalnimi demokrati.

Jablonec, 27. septembra. Včeraj se je vršila v jablonškem državnozbornem volilnem okrožju volilna borba med nemškimi nacionalci in nemškimi socijalnimi demokrati, v kateri je zmagal nemški nacionalalec župan Glöckner s 6186 glasovi proti socijalno-demokratskemu kandidatu, ki je dobil 5085 glasov. Prejšnji poslanec tega okraja je bil socijalni demokrat. Poraz socijalnih demokratov je omogočilo dejstvo, da so se češki socijalni demokrati, katerih je jako mnogo v jablonškem volilnem okraju, vzdržali glasovanja.

Štajerski krščanski socijaleci proti štajerskemu deželnemu odboru.

Mitterdorf, 27. septembra. Državni in deželni poslanec vitez Panz je imel tukaj volilni shod, na katerem je bila sprejeta jako ostra resolucija, naperjena proti gospodarstvu štajerskega deželnega odbora. Nadalje se v resoluciji zahteva, da vlada letos postavi popolnoma regularni proračun in da naj ne izvrši svoje grožnje, da odtegne 60 milijonov od raznih izdatkov narodno-gospodarskega značaja.

Nov volilni red za mesto Gradec.

Gradec, 27. septembra. Nov mestni volilni statut je izdelan. Po novem volilnem redu se voli kakor dosedaj 48 članov v občinski svet, ki pa so voljeni na 6 let. Vsaka 3 leta se voli polovico članov. Župan se voli na 6 let, dva podžupana pa za dobo 3 let. Med tem ko pozna novi ljubljanski volilni red 3 volilne zbornice, je graški volilni red to načelo ovrget in uveljavlja 4 volilne zbornice in sicer na ta način, da se voli v 4. volilnem zboru splošno in da se bo v tem volilnem zboru volilo po proporcionalnem sistemu, med tem ko prvi trije volilni zbori volijo po principu relativne večine.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 27. septembra. Danes se vrši prva seja ogrskega državnega zbora, ki pa bo le zgolj formalnega značaja. Določi se namreč samo dnevni red za bodoče seje.

Dementi o ogrskih vojaških zahtevah.

Dunaj, 27. septembra. Ogrski ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary se je izrazil včeraj napram nekemu dunajskemu poročevalcu, da so vesti »Reichspošte« o ogrskih zahtevah v delegacijah popolnoma neresnične in da je to le »Zukunftsmusik«.

Ban dr. Tomašić o političnem položaju na Hrvaškem.

Zagreb, 27. septembra. V nedeljo je govoril hrvaški ban dr. Tomašić v Osijeku na jako mnogoštevilnem zborovanju. Govor bana dr. Tomašića v Osijeku vzbuja prav različne občutke. Ne da se oporekati, da ima ban v marsikaterih stvareh prav, zlasti je vvaževanja vreden njegov izrek o stranki, ki hoče biti vladna in opozicijska obenem. Priznati se mora, da je to taktiko zelo pravilno ocenil. Tudi njegovo toplo zavzemanje za srbsko-hrvaško slogo na Hrvaškem gotovo vzbuja odobravanje. Toda ravno jedra celega hrvaškega vprašanja, kako odpraviti in onemogočiti Hrvaško ponižujoče krivice, ki jih Ogrska tako dosledno izvaja iz hrvaške - ogrske nagodbe, se je jako malomarno, mimogrede in le površno dotaknil. V čudnem protislovju z njegovim navdušenjem za hrvaški narod in hrvaško domovino je pa tudi dejstvo, da je pri po zborovanju vršečem se banketu nazdravil nekdanjemu največjemu trinogu hrvaškega naroda, sedanjemu ogrskemu ministrskemu predsedniku grofu Khuen-Hedervaryju, kar se bo lahko tolmačilo v političnih praznovskih krogih kot slab omen. — Podajamo najvažnejše misli in izvajanja iz njegovega osješkega govora. Ban dr. Tomašić poudarja, da je njegova volja, da naj ljudstvo na Hrvaškem samo sodi, ali je njegovo postopanje pravilno ali ne, on ima čisto hrvaško srce in ravno tako kakor v vsakem drugem Hrvatstvu bide tudi njegovo srce za hrvaški narod in hrvaško domovino in se v tem oziru ne da nikdar komandirati niti od zgoraj niti od spodaj. — Ban dr. Tomašić je nadalje poročal pričujočim zborovalcem, da išče pravih ljudi, da hoče z merodajnimi faktorji najti novih izhodov iz homatije na Hrvaškem, akoravno bi ban lahko postopal tudi brez koalicije in če treba tudi proti njej. On da je mnenja, da je srbsko-hrvaška koalicija danes sama s seboj v nasprotju. Ban da je srbsko-hrvaško koalicijo že takoj iz vsega početka prosil, da naj se spremeni v enotno stranko, ki je fiksna, koalicija pa da hoče biti vladna in opozicijska na stranko obenem. To pa je nemogoče. Delitev dela je tudi v ustavnem življenju potrebna in vse zmešati, opozicijo tvoriti in pa biti obenem vladna stranka, to se pravi mešati grah in fišol in to nikakor ne gre. Če srbsko-hrvaška koalicija misli, da

mora uvrstiti med svoje vrste tudi take ljudi, ki so opozicijski, ki so že po svoji naravi opozicijski, tedaj je pripravljen tudi na to pristati, toda edino le v tem slučaju, da se tem faktorjem v stranki določi le jako omejen delokrog in se ga zasigura, da ta del stranke ne bode motil mirnega toka politike. Ljudstvo zahteva danes uspehov. Ko pa je ban prevzel vladno, da se je napram javnosti zaobljubil, odpraviti vse krivice, ki se danes izvršujejo na podlagi hrvaško-ogrskene nagodbe z ogrske strani napram hrvaški domovini. V to svrhu pa potrebuje močne stranke, ki je pripravljena z njim skupno delovati za dosego cilja. Ban dr. Tomašić opozarja dalje, da je on kot hrvaški ban primoran to javnosti povedati in sicer na nevarnost, da pomenja ta njegova izjava njegovo odstranitev z banskega stolca, kajti če ban tako govori, potem resnično obstoja zanj ta nevarnost. Ban dr. Tomašić poudarja dalje v svojem govoru, da je ponosen na hrvaški narod in da se s ponosom nazivlje njegovega sina. Ban želi, da bi hrvaški narod postal velik in ponosen in sicer na ta način, da koraka z napredkom in duhom časa. Ban dr. Tomašić je govoril nato o srbskem vprašanju ter rekel, da to vprašanje ne sme tvoriti nikakega spora pri tvorbi enotne vladne stranke. Ban dr. Tomašić je za svojo osebo pripravljen, izpolniti vse srbske zahteve, v kolikor se z njimi strinja tudi Hrvati, on da je najtoplejši zagovornik srbsko-hrvaške sloge in ban je zatrjeval, da je kri Srbov kri Hrvatov, kdor Srbu dela krivico, dela krivico tudi Hrvatstvu. Tudi Srbi naj vstopijo v vladno stranko in z na ta način tvorjeno vladno stranko se hoče podati ban v boj za pravice, toda od njega se ne sme zahtevati, da bi žrtvoval interes domovine interesu koalicije. Ban svari dalje pred politično prenapetostjo, kajti razmere na Hrvaškem da so danes take, da nika-hor ni izključeno, da je morda on zadnji ban, ki ga je imela kraljevina Hrvaška. — Ta nagovor je imel ban dr. Tomašić zgolj za ožje njegove pristaje, med katerimi so bili dr. Neumann, Pinterović in še drugi somišljeniki, ki so že sedaj pripravljeni vstopiti v vladno večino. — Zvečer ob 6. se je vršil banket, na katerem je ban dr. Tomašić navdušeno napil kralju in — kakor že uvodom omenjeno — ogrskemu ministrskemu predsedniku grofu Khuen-Hedervaryju.

Kolera.

Rim, 27. septembra. Vsi poskusi italijanske vlade, prikriti resnični položaj kolere z lažnjivimi vestmi, so bili brezuspešni. Včeraj je morala italijanska vlada razglasiti vsaj deloma resnico, četudi je še v nedeljo trdila popolnoma drugače. V Neapolju samem, o katerem je še predvečerašnjem trdila, da se tam ni pojavil noben slučaj kolere, se je kolera že tako udomačila, da je tam včeraj po uradnem izveščju obbolelo 79 oseb na kolero, 50 pa jih je umrlo. Iz Apulije

beže trumoma ljudje pred kolero. V Neapolj je pribežalo do 10.000 takih beguncev, ki so seveda vedno nov vir uničujoče bolezni.

Carigrad, 27. septembra. Včeraj je tu zbolela ena oseba na kolero, ena pa je umrla.

Erzerun, 27. septembra. 23. t. m. je obbolelo tu 9 oseb na kolero, 7 pa jih je umrlo, dne 24. t. m. pa je obbolelo 7 oseb in 3 so umrle. V vilajetu Erzerun je zbolelo na kolero 7 oseb in 3 osebe so umrle.

Budimpešta, 27. septembra. Včeraj so se tu naznanili 3 kolerasumljivi slučajji.

Mohač, 27. septembra. Včeraj so tu zbolele na kolero tri osebe, 4 osebe pa so umrle.

Budimpešta, 27. septembra. Ministrstvo notranjih zadev razglasa, da je v ponedeljek na Ogrskem v cellem bilo javljenih troje kolera-slučajev, 4 osebe pa da so umrle na kolero.

Varnostne odredbe proti kolero v Galiciji.

Lvov, 27. septembra. Za omogočitev zmanjšanja koleranearnosti je direkcija državnih železnic v Galiciji določila, da je od včeraj naprej vstavljen ves direktni promet na onih železnicah, ki vozijo iz Galicije na Ogrsko, oziroma narobe, zlasti so opušteni takozvani direktni vozovi.

Pasivna resistenca bosanskih železničarjev.

Sarajevo, 27. septembra. Promet na bosanskih železnicah je vsled pasivne resistence skoraj popolnoma ustavljen. Včeraj je poklical civilni adlat baron Benko izvršni odbor koaliranih železničarjev k sebi, in namesto da bi se pogajal z njim, je pričel groziti, češ, da bo vlada postopala proti železničarjem najstrožje, ker smatra njih nastop kot pregrešek proti predpisom in za upor proti predpostavljanim. Baron Benko je izvršnemu komiteju tudi naznanil, da namerava uprava železničarjem s 1. januarjem zvišati plačo, zboljšati penzijske pogoje, dalje da se železničarjem nekaj njih prejšnjih službenih let všteje v penzijo in da bo tudi službena pragmatika zboljšana. Ravno tako je grozil izvrševalnemu odboru in ga informiral ravnatelj, dvorneti svetnik Schuck. Še zvečer je ravnateljstvo izdalo poročilo o teh »pogajanjih« in ga razposlalo po vseh štacijah.

Belgijska kraljeva dvojica pride na Dunaj.

Dunaj, 27. septembra. Belgijska kraljeva dvojica pride dne 3. oktobra popoldne ob 5. na Dunaj in bode slavnostno sprejeta od cesarja in nadvojvod. Iz kolodvora se bode po okrašenih cestah odpeljala v dvorni grad in zvečer bode pri cesarju slavnostna pojedina. Belgijska kraljeva dvojica odpotuje 5. oktobra z Dunaja.

Ali sta dr. Tavčar in dr. Triller spletkarila proti Ivanu Hribarju.

Govor dr. Tavčarja.

Častiti gospod sodnik! Meni bo di dovoljeno, da na precej dolga, ponekod otročjega značaja in nepotrebna izvajanja dr. Ravniharja odgovarjam precej na kratko. Obtoženec zagovornik je navajal precej nepotrebnega in radi tega je treba najprevo določiti stališče, da je naša dolžnost, da ostanemo na polju zakona, da razmotrivamo samo vprašanje, ali je storil častiti gospod tržni nadzornik po našem zakonu kaj kaznivega ali ne.

Gospod zagovornik se je postavil na stališče, da je politik izpostavljen vsaki kritiki, da politika vsak lahko obrea, da ga je smatrati enako z igralcem na pozornici, glede katerega je pri kritiki vse dovoljeno, za katero naziranje pa se bode po mojem mnenju častitemu gospodu zagovorniku zahvalil vsak igralec in vsak politik, ker je gotovo napačno naziranje, da morata politik in igralec vse prenesti.

Gospod sodnik! Določiti imamo samo, ali imamo tukaj opraviti z dopustno kritiko ali ne.

Dokazano je in jaz stojim na tem stališču, da je gospod Adolf Ribnikar, ki se danes zastopa stališče tiste bajke, preprostemu meščanu Josipu Urbančiču dne 15. avgusta letos v Zvezdi izrekel besede: »Dr. Tavčar je sel z dr. Trillerjem na deželno vlado in tam je za hrbotom Hribarja delal proti Hribarju.« to se pravi, da bi Hribar ne bil potrjen za ljubljanskega župana.

To je očitjanje. Gospod zagovornik sicer pravi, da je to kritika, jaz pa, da ne.

To je očitjanje, ki je izviralo iz potvorenja in pokvarjenja gospodu Ribnikarju dobro znanega slučaja, in ki mora žaljivo biti za mene in za dr. Trillerja.

Gospod sodnik! Obtoženec se postavlja nekako na stališče, da je v politiki vsaka lumparija dovoljena. Jaz pa zastopam stališče, da je tudi politik pošten človek, tudi politik ne sme biti lump.

Tudi če bi ne bila midva z dr. Trillerjem najboljša, najintimnejša prijatelja župana Hribarja — in naj se gospod toženec še tako zaničljivo smeje — in bi šla k deželni vladi delat proti Hribarju, bi bila midva čisto navadna lumpa.

Ta občutek mora imeti vsak pošten človek, ta občutek mora imeti cela Ljubljana, ta občutek je imel tudi gospod Adolf Ribnikar. (Ribnikar se nekaj reži.) Vaš zaničljiv obraz, častiti gospod tržni nadzornik, cela

Vaša figura me sedaj prav nič ne briga!

Ampak gospod Ivan Hribar je povedal, da mora izjaviti, da ne dvomi nad najinim poštenjem, in gospod Ivan Hribar je danes pod prisego povedal, da se je gospod Adolf Ribnikar v Novem mestu po dotičnem shodu zaupnikov narodno - napredne stranke dolgo časa branil izjavo dati, da je to očitjanje nepoštenosti.

To je objektivno očitjanje nepoštenja — (Ribnikar ugovarja.) — to je Vaš okus — in že v tem očitjanju samem mora biti zapopadeno žaljenje.

Sedaj mi pa, gospod sodnik, bo di dovoljeno, razmotrivati vprašanje, ali je izvršil gospod obtoženec tudi ponujeni dokaz resnice.

Cel zagovor gospoda dr. Ravniharja bi imel morda vpliv, če bi se ne bil oklenil gospod Ribnikar tako krčevito dokaza resnice. Ampak dokaza resnice se je oklenil in sedaj nastopi vprašanje, ali se mu je ta dokaz resnice tudi posrečil?

Gospod zagovornik utemeljuje trditev, da se je posrečil gospodu obtožencu dokaz resnice, različno in trdi, da se da prepirati o tem, ali je bilo v tej zadevi moje stališče pravo, ali pa stališče gospoda Ribnikarja.

Jaz opozarjam samo na eno stvar, namreč, da je stališče, katero sem zavzemal jaz, da je, če bi bil gospod Ivan Hribar zadovoljen s tem, potem delati na to, da se v slučaju nepotrditve njega zopet ne izvoli, da je to stališče zavzemal do zadnjega dne pred novo volitvijo tudi gospod Ivan Hribar sam, namreč da ni treba, da bi se njegova oseba v celo zadevo tiščala.

In gospod dvorni svetnik dr. Ploj je tudi izjavil, da sva midva z dr. Trillerjem čisto pravilno postopala, da nisva ničesar ukrenila v imenu stranke, da sva nasprotno vedno se sklicevala na refren, če bo Hribar, če bo stranka s tem zadovoljna, potem naj se to izvrši.

Če je to bila nepoštenost, o tem boste sodili Vi, častiti gospod sodnik.

In sedaj se, gospod sodnik, sklicuje obtoženi gospod Adolf Ribnikar po svojem zagovorniku na tisti dokaz verjetnosti.

Če bi mogel dokazati, da je verjetnost za njega podana, da je lahko tako govoril, kakor je govoril v Zvezdi dne 15. avgusta, bi ne imel nič proti temu sklicevanju na dokaz verjetnosti. Ampak položaj, na katerega se on sklicuje, ni tak, da bi se mogel sklicevati nanj in kar je glavno, pozabil je navesti vzroke, vsled katerih je verjetnost v njegovem naziranju podana.

Sklicuje se pri tem na pričevanje gosp. dr. Žerjava, ki se je čisto nepotrebno klical v sodno dvorano,

ker se je moral mučiti tukaj kot bolnik. Kaj se je vse temu ubogemu bolniku naprtilo na ramo! — Ali niti dr. Žerjav, niti dr. Oražen nista pod prisego kot prič zasllišana nikdar izrekla, da je gosp. dr. Novak pri tisti priliki pristal na stališče, da sva midva z dr. Trillerjem delala proti Hribarju za hrbotom Hribarja.

Če bi se mogel gospod toženec sklicevati na navedbe dr. Žerjava — in njegova verodostojnost je popolnoma utemeljena — (Ribnikar: »Mislilim, da ne bodeš dvomili o tem!«) če bi se lahko skliceval na to: »Dr. Žerjav mi je rekel, »dr. Tavčar in dr. Triller sta letala okoli deželne vlade in tam delala za hrbotom Hribarja proti njegovji potrditvi za župana, in to zaradi tega, da si razdelita njegovo dedščino,« potem bi bil podal pač dokaz verjetnosti. Tako pa to iz dokazov nikakor ne izhaja in zato polagam v svrhu izreka sodbe odločitev v roke gospoda sodnika, prepustčam odločitev njegovi modrosti in razsodnosti. (Dr. Ravnihar: »Ravno pripovedovanje gospoda dr. Žerjava je prepričalo gosp. Ribnikarja, da se je morala zgoditi neka nekorektnost.«) Če bi bila padla beseda lumparija, bi se bila ta beseda tudi s strani prič rabila.

Dr. Ravnihar: »Vse to je samo besedičenje in vse to se opira na neko pričo, s katero pospod Ribnikar niti govoril ni, katere je še-le od tretje osebe, od svojega očeta izvedela za ta pogovor in ki pripoveduje o celem dogodku čisto drugače, kakor je pa ta razgovor potrdila direktna priča sama.«

Dr. Triller: »Direktna priča pa je sama izpovedala: To bo moj sin natančneje vedel!«

Dr. Ravnihar zakliče nekaj, česar stenograf ne razume.

Dr. Tavčar: »Ne bomo jo ne!«

Dr. Ravnihar: Seveda, če jo nočeš! Da je gospod Ribnikar tako govoril, sedaj tako obračate.

Dr. Tavčar: Če želi gospod sodnik, določim še verzijo in inkriminovane žalitve z »da sta se dr. Tavčar in dr. Triller vezala z deželno vlado za hrbotom Hribarja proti njemu«, torej da sva kaj takega sklepala, kar nisva smela sklepati in da bi naju to spravilo v slabo luč v očeh naroda. Samo to pripomnim, da z ozirom na to, da se navaja v obtožbi, da sva šla spletkariti proti Hribarju, omejujem pod obtožbo stavljene besede samo na one, kakor jih je zvedel Josip Urbančič ml. od svojega očeta. Če pa to očitjanje nima vseh znakov žaljenja, kakor jih zahteva § 488. k. z., potem jih pa nima sploh nobena stvar.

„Svoji k svojim.“

Splitska »Sloboda«, glasilo državnega poslanca dr. Smodlake, piše pod tem naslovom:

Nekaj neverjetnega se je dogodilo te dni v Ljubljani.

V »Slovenskem Narodu« je že dlje časa izhajal oglas banke »Slavije«, katerega glavni zastopnik je poslanec Ivan Hribar.

Na čelu tega inserata je stalo geslo: »Svoji k svojim.« Sedaj je državna oblast naenkrat to »opazila« in — zaplenila inserat, oziroma dotično besedilo z motivacijo, da to besedilo ni dovoljeno, ker se »lahko« razume kot poziv na bojkot drugih, zlasti nemških zavarovalnih zavodov.

Prepričani smo, da se kaj takega še ni dogodilo niti v Madžarski. No, dogodilo se je zato v Ljubljani.

Ker je iz te zaplembe in iz njene utemeljevanja razvidna tendence, iz katere se vidi ves sistem današnje smeri vladajoče politike v Avstriji, stopa ta slučaj iz okvira lokalnih vprašanj in nas sili, da opozorimo nanj tudi na tem mestu.

Danes vidi cenzura v Ljubljani — a jasno je, da ne dela tega samo na svojo roko — nekaj protizakonitega in kaznivega v geslu »Svoji k svojim,« ako se ta deviza obrača na korist Slovanov.

Odkrit in neodkrit bojkot Slovanov s strani Nemcev je — dovoljen.

Gospodarsko in politično njihovo prodiranje se podpira z vsemi silami, v gospodarski nevarnosti se nahajajočim Slovanom pa se zabranjuje tudi navadni apel, naj vsakdo kupuje pri svojih ljudeh.

To ni samo zaplemba gesla, oglasa, to je zaplemba ideje samohranitve, zaplemba gospodarske solidarnosti in vzajemnosti.

S tem se proglašja za kaznivo ideja, da je narod, ki ni nemški, ena celota, ki je in mora biti solidaren in da morajo biti člani te narodne celote drug drugemu bližji, kakor pripadnikom tuje in k temu še sovražne narodnosti.

Kolikor je ta zaplemba v formi komična in operetna, toliko je v stvari ne samo simptomatična, marveč naravnost programatična.

Kje je ostala tu toli hvaljena nevtralnost države, kje je najti prednost takega sistema pred sistemom, ki ga izvajajo Madžari proti narodnostim?

Kam bodo privedli Bienertli in Aehrenthali Avstrijo s takim sistemom?

Pod sugestijo in diktatom Nemčije se vzdržuje dualizem in se podpirajo privilegovani narodi v državi.

V svrhu, da se okrepi trozveza, ki je v prvi vrsti v interesu Nemci-

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporščaka.

Roman; spisal F. K.

(Dalje.)

VI.

Poražena Turčija se je vso zimo trudila, da bi dosegla mir. Toda na veliko veselje vse armade ni hotel princ Evgen ničesar slišati o miru, marveč si je postavil za cilj, zavzeti Belgrad in na njegovi trdnjavi razviti cesarsko zastavo.

Bojevanje tudi čez zimo ni ponehalo. Temešvarski zapovednik grof Merey je zavojeval Rumunsko in je v trdi zimi, meseca novembra zavzel Bukarešt. Graničarski general Maksimilijan Petraš je udril z vojniki v Bosno in zavzel Derwent ter pregnal Turke iz trdnjave Lišnice med Zvornikom in Šabcem.

Na spomlad je začel princ Evgen zopet zbirati veliko armado. Hitel je toliko bolj, ker so postali Turki zopet predrzni. Prihajali so v večjih četah čez Donavo in Savo in plenili po Sremu. Celo gori do Karlovca so se upali ter povsod plenili in požigali.

Koncem maja 1717. je prišel princ Evgen zopet na južno Ogrsko in se utaboril v Pančevu. Dne 16. in 17. junija je svojo armado srečno prepeljal čez Donavo, ne da bi ga bili Turki vznemirjali. 61 bataljonov pešakov in 176 eksadronov konjenikov je prepeljal princ Evgen na takrat turška tla in jih zbral okrog Belgrada. Turška pasadka je štela kakih 30.000 mož, katerim je poveljeval hrabri Mustafa paša.

Cesarska armada je obkolila Belgrad na kopnem od vseh strani. Čez Donavo so bili napravljeni mostovi za dovažanje živil. Samo proti Savi je bil Belgrad svoboden.

Nevarnost ni pretila cesarski armadi iz Belgrada, nego od juga in od vzhoda. Veliki vezir Halil paša je v Drinopolju zbral velikansko armado. Od vseh koncev razprostranega turškega cesarstva so hiteli hrabri možje pod zastavo Kalifovo. Vse večje vojske so se približevale Semenji in Oršovi, ki so prihajale ob Moravi in Donavi in tudi v Rumuniji se je nabrala mogočna turška četa ter vdrla na Sedmograško in korakala na Karanšebeš. Princ Evgen pa se ni dal zvabiti izpred Belgrada, marveč je vse sile posvetil utrjenju svojega tabora okrog Belgrada. Napravil je mogočne nasipe in globoke jarke in se pripravil za bojevanje proti bel-

grajski posavski in proti armadi Halil paše.

Bojevanje se je začelo 1. julija. Ta dan je pregnala cesarska armada Turke iz Zemuna, a pet dni pozneje se je vnela med cesarskimi in med turškimi ladjami na Savi in na Donavi ljuta bitka. Turški naskoki pa so bili vsi srečno odbiti. Od tega dne so se boji neprestano ponavljali, zdaj večji, zdaj manjši. Ko je 13. julija nastal velik vihar, ki je poškodoval mostove cesarske armade, so Turki z ljuto silo poskusili veliki most razdejati. 10.000 Turkov je napadlo most, ki ga je branilo samo šestdeset mož, a ti so se tako hrabro ustavljali strahovitemu navalu, da je utegnil general O' Duyer jim prihiteti na pomoč in Turke pregnati. Toda vsi ti uspehi niso cesarski armadi nič pomagali. Turki so se iz belgrajske trdnjave izselili in napravili taborišče zunaj Belgrada ter neprestano bombardirali utrdbe cesarske armade. Škoda, ki so jo povzročale bombe, je bila velika. Cesarski je niso mogli sproti popravljati. Vrh tega so v cesarski armadi nastale bolezni in se je bilo bati, da izgubi vojaštvo pogum in bojažljivost.

In prav tedaj se je od juga začela približevati mogočna armada velikega vezirja. Položaj cesarske armade je bil sedaj prav kritičen. Upanje, da zavzame armada Belgrad, še pred-

no pride veliki vezir, se ni izpolnilo in sedaj je bila vsled tega cesarska armada v največji nevarnosti. Umakniti se ni več mogla, kajti sprico dveh velikih sovražnih armad, ni bilo več mogoče priti čez Donavo in čez Savo, v svojem taboru pa armada tudi ni mogla ostati, saj bi bila stala med dvema ognjema.

Tedaj se je princ Evgen odločil, da prehti sovražnika in da se z vso svojo silo najprej loti armade velikega vezirja, a če to armado premaga in razbije, da potem naskoči in zavzame Belgrad.

Dne 16. avgusta se je vnela velika bitka. Samo malo posadko je princ Evgen pustil v taborišču, vso drugo armado je peljal v boj proti armadi velikega vezirja. Pešaki so stali v sredi, na desnem in na levem krilu pa konjeniki. Ob eni uri zjutraj je bila armada razpostavljena in je princ Evgen ukazal, naj se začne pomikati proti sovražniku. A komaj se je začelo to pomikanje proti turškim utrdbam, je nastala gosta megla, tako da je bilo posamičnim oddelkom nemogoče zasledovati določeno jim smer. Konjeniki na desnem krilu, ki jim je zapovedoval feldmaršal grof Palfy so zgrešili pot in so zašli za turške nasipe. Presenečeni Turki so z veliko premočjo napadli cesarsko konjenstvo in vnel se je velik boj. Turkom je to pokazalo, da se jim bli-

je, je obljubil, kakor so poročali listi, grof Aehrenthal italijanskemu ministru San Giulianu za Italijane povoljno rešitev italijanskega vsehobsežnega vprašanja.

V isto svrhu se sedaj zatirajo Slovani na severu in jugu.

A komu je to na korist?

Morda pravim interesom monarhije kot take?

Ali ni tu naša država samo plačajoči del? Gotovo, saj je ono, kar državi dajo Nemci in Madžari, samo današki dar.

Dajejo ji to, kar je njim samim na korist.

Podpiranje Nemcev jemlje nase vedno bolj značaj podpiranja nemštva kot celine in to nemštvo pridobiva vedno bolj izrazito nemško - nacionalni značaj.

Kam pa meri ta smer, ni treba šele dokazovati.

Državni pravdnik je v Ljubljani zaplenil geslo »Svoji k svojim«, zaplenil je s tem idejo notranje solidarnosti Slovanov te monarhije.

Proglasil je za kaznivo solidarnost elementov, ki ne teže izven državnih mej, a storil je to zato, da štiti interese tistih, katerih zaledje — finančno in politično, se nahaja izven avstrijskih mej.

Zaplenil je s tem idejo samobitnosti tiste države, ki jo sam reprezentira.

Geslo »Svoji k svojim« je torej kaznivo, ker ni dovolj Nemeem.

Ali je potem kazniva vobče tudi borba večine lojalnega prebivalstva te države in stremiljenje tega prebivalstva, da s solidarnostjo štiti tako sebe, kakor državo od zunanjega prodiranja in od zunanjih pohotnosti?

Za take konsekvence res ni odgovoren ljubljanski cenzor, marveč tisti, ki vodijo tako politiko.

Obravnava radi »Sifije«.

Danes popoldne ob 4. se vrši končna obravnava proti odgovornemu uredniku našega lista, češ, da je bil meseca julija t. l. v Sifiji, ne da bi bil o tem obvestil deželno vlado in državnega pravdnika. Kakor je znano, je ovadbo na sodišče vložil sam dež. predsednik baron Schwarz, kar je gotovo dokaz, da ima silno »mного« posla, da se lahko peča s takimi bagatelami. Nadejamo se, da bo pri obravnavi zastopnik državnega pravdnistva povedal, zakaj se je obravnava o tej stvari tako zavlekla in zakaj je akt moral potovati na višje državno pravdnništvo v Gradcu. Menimo, da ima obtoženec do tega pojasnila pravico.

Lepi zaupniki.

V nedeljo se je vršil v »Narodnem domu« sestanek ožjega odbora narodno - naprednih zaupnikov. Na sestanku se je sklenilo, da bo razpra-

ža cesarska armada in razpostavili so vse svoje moči za boj. Bitka se je vnela na celi črti.

Konjenikom na desnem krilu se je slaba godila. Vzlic hrabrosti se niso mogli ubraniti turških navalov, niso mogli niti naprej niti nazaj. Šele ko je general grof Merey prihitel na pomoč s konjeniki, so bili Turki odbiti, a ko je general grof Starhemberg prijeljal pešake, so bili Turki na desnem krilu premagani in pregnani iz njihovih utrd.

Med tem se je dvignila megla in princ Evgen je videl sedaj, da je vsa njegova armada v najgroznejši nevarnosti. Ker je bilo desno krilo zašlo v stran, je bila pretrgana zveza med tem krilom in središčem. Če bi se bili Turki vsuli v to odprtino, bi bili lahko cesarsko armado popolnoma pokončali. Toda princ Evgen jih je prehitel. Postavil se je sam na čelo voja princa Beveru, ga peljal v to odprtino in planil nad Turke.

Strašna je bila bitka, a naposled so bili Turki premagani in so morali zapustiti svoj tabor ter se umakniti. Turki so pustili na bojišču 20.000 mrtvih in ranjenih, cesarska armada je pa imela 1500 mrtvih in 3500 ranjenih. Cesarski so zavojevali kakih 200 topov in 51 zastav, izgubili pa tudi sami več zastav.

(Dalje prihodnje.)

va strogo zaupaa. Vkljub temu aklepu pa je neki poštenjak izdal »Slovenec« nekaj sicer ne točnih informacij o sestanku. V vrstah zaupnikov je bil torej nekdo, ki je tako »zanesljiv zaupnik«, da ne obeša samo zaupnih posvetovanj na velik zvon, marveč je tako trden v »svojem naprednem mišljenju«, da je šel celo strogo zaupne podrobnosti s tega sestanka izdat — »Slovenec«. Lep zaupnik to! Umestno bi bilo, da bi se izsledilo, kdo je dotični polovičar, ker zadnji čas je že, da bi se iz stranke odstranili življi, ki so dvorezni noži. S takimi elementi brezpogojno ven iz stranke. Čim preje se to zgodi, tem bolje za stranko! Ven z ljudmi, ki se samo delajo napredne, v resnici pa niso ničesar drugega kakor klerikalni voluhni, ki delajo samo razdor v naprednih vrstah. In takšnih propalic je žal med nami lepo število.

Ali so to narodni duhovniki?

Naši duhovniki se delajo semtertja za silno narodne, a to samo takrat, kadar jim to kaže, sicer pa so v narodnem ožiru zelo, zelo popustljivi. Razni župni uradi po Kranjskem imajo še sedaj samo nemške ali pa samo latinske pečate in prav nič se ne ženirajo izdajati samo nemške krstne liste in druge take listine. Med te župne urade spada tudi župni urad pri Sv. Jakobu v Ljubljani. Ta ima dvojezične celo uradne kuverte. Zakaj, tega res ne razumemo. Morda je novi župnik Barle poseben ljubitelj nemškega jezika, ali pa hoče javno pokazati, da zna tudi on nemško.

Samo katoliki.

Štajerski klerikalni poslanec dr. Korošec je v nemškem listu »Vaterland« izjavil, da slovenski klerikalci v štajerskem deželnem zboru obstruirajo v prvi vrsti za to, ker so katoliki in ker hočejo s tem preprečiti »Los von Rom« gibanje. Lepo! Vprašali bi poslance dr. Korošca, ako je »Los von Rom« gibanje morda nevarno med Slovenci in ako ni morda mnogo nevarnejša germanizacija, ki se sedaj vrši na vseh linijah na Slovenskem? Toda klerikalci so v prvi vrsti katoliki, potem dolgo nič in končno šele Slovenci!

Orožnik proti narodnemu kolk.

Somišljenik iz Novega Vodmata nam piše: Smotke in znanke navadno kupujem v trafikih pri garnizijski bolnici. Opetovano sem hotel že tudi kupiti narodne kolke. Dobil sem vedno en in isti odgovor, da jih nimajo v zalogi. Zadnjič sem se radi tega jel hudovati, na kar mi je trafikantinja rekla, da nima narodnih kolkov zato v zalogi, ker ji je neki orožnik iz Most prepovedal prodajanje narodnih kolkov, češ, da ji bo vse kolke takoj zaplenil, ako bo izvedel, da jih prodaja. Vest se nam zdi skoro verjetna, ker poznamo naše orožnike prav dobro, da so z malimi izjemami, ki se pa nahajajo v vsakem stanu, vseskozi pošteni, dostojni in narodni ljudje, ki store samo to, kar jim velevala njih težak poklic in zakon. Zato bi bilo zanimivo izvedeti, ako se res nahaja med orožniki mož, ki bi nastopal proti prodaji narodnih kolkov, ali pa si je dotična trafikantinja izgovor samo izmislila.

»Narodna stranka« o obstrukciji v štajerskem deželnem zboru. — Nove C. M. podružnice.

V Celju, 26. septembra.

V nedeljo se je vršilo na Spodnjem Štajerskem več shodov, na katerih so zavzeli pristaši Narodne stranke svoje stališče ob obstrukciji v štajerskem deželnem zboru. V Središču, največjem svojem volilnem kraju, je poročal dež. posl. dr. Kukovec o položaju v štajerskem deželnem zboru. Poudarjal je, da se mora stališče slov. naprednjakov napram obstrukciji seveda zdatno izpremeniti, ako se poudarja tako odločno, kakor je storil to dr. Korošec v »Vaterlandu«, klerikalni značaj te obstrukcije. Volilec so nato soglasno izrekli, da jih ni volja plačevati bojnih stroškov za klerikalno obstrukcijo. Če je že res kaka katoliška stvar v nevarnosti, zakaj pa raji ne obstruirajo potem nemški klerikalci, ki so močnejši in čijih političen vpliv je gotovo dalekosežnejši? Na predlog obč. sve-

tov. Klemenčiča se je na to sprejela resolucija, v kateri se sicer odobrava odpor proti nemškim nasilnostim v Gradcu, obžaluje pa se in ostro obsodja izrabljanje žalostnega položaja štajerskih Slovencev in boja istih v strankarske namene klerikalcev. Končno se je izrekla dež. posl. dr. Kukovec soglasno zaupnica in se mu je prepustilo glede taktičnega postopanja v deželnem zboru popolno svoboda. — Lepo obiskana shoda sta se tudi vršila v Trbovljah in Kostri v nizi; tudi na tema se je pokazalo nezaupanje volilcev napram klerikalni obstrukciji v dež. zboru. — Včerajšnja nedelja nam je prinesla tudi ustanovitev dveh novih podružnic C. M. D., namreč v Bočni pri Gornjem gradu in na Bregu pri Celju. V Bočni, priprosti kmečki vasici, je k podružnici takoj pristopilo 75 članov in članic! — V soboto pa se je vršila v Mariboru skupna, izborna obiskana obrambna anketa spodnještajerskih naprednih ferijalnih akad. društev: »Bodočnosti«, dveh odsekov »Prosvete« (v Celju in Mariboru) in »Kluba slov. naprednih akademikov« v Celju. Referirali so potovalni učitelj C. M. D. Ivan Prekoršek, iur. Kosi in Brenčič, prof dr. Pivko in med. Toplak. Politično in obrambno delo se je torej začelo na Sp. Štajerju na jesen zopet živahno razvijati.

Sokolske tekme.

Dotični »Sokol«, ki je zamenjal svojo pelerino v nedeljo pri tekmi, in sicer pri skoku v višino, se prosi, naj isto pošlje na naslov M. Hrovatin, Ljubljana, kjer dobi svojo nazaj.

Nepreviden voznik.

Včeraj popoldne, ko so šli otroci iz šole, je nek voznik po Cojzovem grabnu tako naglo in neprevidno vozil, da je zadel 12letnega šolskega učenca Danijela Gradišarja, ga podrl na tla in ga na hrbtu, na desni in levi roki znatno telesno poškodoval.

Ujel se je.

Te dni je nek 22letni fant ovadil stražniku, da je plačal za nekega brezposelnega snažilca gostilniškega orodja prenočišče. Le-ta je pa baje preje ustal, ter svojemu dobrotniku odnesel 10 K. Policija je dozdevnega tatu izsledila in aretirala. Izpovedal je pa, da je dobrotnik imel z njim čisto druge namene. Bil je pohotnež. Policija je nato aretirala še ovaditelja, ter ga izročila deželnemu sodišču v preiskovalni zapor.

Kobilu ukradel.

je v soboto na Gorenjskem nekemu posestniku nek okoli 20letni fant. Orožništvo ga je sledilo do Šiške, od tam pa se ne ve, kam da je izginil. Kobila je 2 in pol leta stara, rjava, 15 pesti visoka, ter ima na zadnji levi nogi nad členkom belo liso. Vredna je 500 K.

Zaradi prepovedanega povratka

v mesto je policija aretirala 55letnega brezposelnega pekoveškega pomočnika Valentina Servica iz Ihana pri Kamniku, ter ga izročila okrajnemu sodišču.

Jubilejske krone je iskala.

V soboto je prišla na Dolenjski cesti v neko trgovino neka ciganka z Sletnim otrokom. Tam je nakupila za 1 krono blaga, ter plačala s tolarjem za 5 K. Pri tem je poprosila prodajalko, da bi si smela poiskati jubilejske krone. Le-ta je dala škatuljo s kronami, katere je ciganka vse prebrskala. Ker ni nobene našla, je dala škatuljo nazaj, se zahvalila in odšla. Ko je pa pozneje prodajalka denar preštela, je opazila, da je s ciganko izginilo tudi 5 K. Ko je zadevo ovadila policiji, se je ciganka s svojo družbo že davno odpeljala z denarjem.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Neuročni nedeljski lovec. »Meggendorfer« ali pa »Fliegende Blätter« — kdor hodi v kavarno jih je najbrž že kdaj videl — imajo med svojimi stalnimi gosti slavnoznane nedeljske lovec. To so namreč tisti lovec, ki hodijo na lov samo ob nedeljah in zapovedanih praznikih, ki tudi na lovu streljajo, in sicer prav krepko streljajo, ki pa niso ravno

hudo krvoločni in se še milokateremu zajcu — da ne govorim o medvedih, volkovih, tigrih in higijenah — pih-nili s svojim pihalnikom luč življenja. Če se je to sploh kdaj zgodilo, je bilo pač vsebolj po naključju kot pa namenoma. To je seveda smola, da tisto naključje nese včasih svinec med rebra tudi kakem živemu bitju, ki hodi po dveh nogah in ne vedno zajcu. To je precej sitno in ima včasih tudi prav sitne posledice. Nedeljski lovec, ki je imel zadnjič enkrat tako nazapodljivo smolo, da je meril na zajca, pa je zadel otroka, med tem po je zajec odnesel zdravo kožo, je stal včeraj pred okrajnim sodiščem. Otroku se ni kdove kaj žalega zgodilo, in ker je oče otroka sam pred sodiščem potrdil, da lovec otroka ni mogel videti in je bilo vse le nesrečno naključje, je sodnik lovca oprostil.

Žaljenje časti. Jakob Zrimc in njegov sin iz Cviklave pri Grosupljem sta zadnjič imela z nekim Hudobičem neko pravdo zaradi žaljenja časti. Obsojena sta bila že zadnjič. Ze pred obravnavo sta dejala priči Černiču, da zato vleče s Hudobičem, ker se z njegovo ženo vlačijo. Černič je zato oba tožil in včeraj sta dobila stari in mladi Zrimce k svoji kazni še toliko zraven, da bota zdaj sedela vsak en teden v zaporu.

Za kratek čas.

— To je vendar čudno, da ta človek še vedno ni dobil službe, dasi ima mnogo protekcije.

— Protekcijó ima. A toliko protekcije sploh ni na svetu, kakor jo je treba za njegovo neumnost.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 27. septembra. Z ozirom na olajšane ultimo-prolongacije in na izreden interes, ki so ga vzbujale akcije Länderbanke, je bilo razpoloženje na včerajšnji borzi precej prijazno. Kupcije pa niso bile obsežne in se je promet omejil na akcije Länderbanke, na akcije parobrodne družbe in akcije petrolejskih tovarn, ki so na kurzu pridobile. Poslabšale pa so se akcije trboveljske družbe, cementne akcije, orožarske akcije in ogrske kreditke. Divize so zopet nategnile. Rente so zopet mirne.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 26. septembra 1910.

Valor	Denar	Blagovni
4% majeva renta	93.40	93.60
4-2% srebrna renta	97.20	97.40
4% avstr. krona renta	93.30	93.50
4% ogr.	91.65	91.85
4% kranjsko deželno posojilo	96. —	97. —
4% k. o. češke dež. banke	94. —	95. —
Srečke.		
Srečke iz l. 1860	226.50	232.50
„ 1864	322. —	328. —
„ tiske	156.00	162.50
„ zemeljske I. izdaje	298.50	304.50
„ II.	278.75	284.75
„ ogrske hipotekne	249.25	255.25
„ dun. komunalne	529. —	539. —
„ avstr. kreditne	520. —	530. —
„ ljubljanske	89.50	95.50
„ avstr. rdeč. križa	63. —	67. —
„ ogr.	38.00	42.50
„ banjska	28.60	32.60
„ turške	255.50	258.50
Dolar.		
Ljubljanske kreditne banke	445. —	449. —
Avstr. kreditnega zavoda	666. —	667. —
Dunajske bančne družbe	553. —	554. —
Južne železnice	117. —	118. —
Državne železnice	760.25	761.25
Alpine-Montan	767.50	768.50
Češke sladkorne družbe	261.75	262. —
Živnostenske banke	273. —	274. —
Valuta.		
Cekini	11.37	11.40
Marki	117.52	117.72
Franki	95.30	95.45
Lire	94.60	94.80
Rubli	254.25	255.25

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 26. septembra 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910. za 50 kg 10.18
Pšenica za april 1911. za 50 kg 10.45
Rž za oktober 1910. za 50 kg 7.35
Koruzi za maj 1911. za 50 kg 5.66
Oves za oktober 1910. za 50 kg 7.93

Eschke.

Vzdržno.

Poslano. *)

Proci se gospoda

169

Pauletiga

kateri se je predstavil pred približno 14 dnevi radi neke službe da se takoj istotam osebno zgleda.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Prešernove slike

prodaja in polja po politen povzeta
iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kron.

2073

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga z neomejeno zavozo

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18

je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 88.118.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po 5 1/2 % brez amortizacije na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven modelj in praznikov.

Telefon št. 165.

Poštne hranilnice račun št. 628.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Ekspetira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice, najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavica: K 5.000.000—

Rezervni zaklad: K 450.000—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.707— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zapieni enoi

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska
LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/2 % brez odbitka; nevzdržene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5 %, obresti in proti amortizaciji po najmanj 1 1/2 % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

4